

عنوان مقاله:

بررسی نقش جاذبه های گردشگری کویری در توسعه روستایی (مورد مطالعه استان خراسان جنوبی)

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی توسعه علوم جغرافیا و گردشگری و توسعه پایدار (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محمود فال سلمیان - دانشیار دانشگاه بیرجند

مرجان نیکشعار - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا. دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

بخش وسیعی از استان خراسان جنوبی را نواحی کویری تشکیل می دهد. مهمترین این نواحی در این استان، کویر همت آباد زیرکوه (کویر سبز)، کویر دهسلم و حیدرآباد نهبندان (اورست شنی)، کویر نجوم سه قلعه سراپان (رصد گاه نجوم) ، کویر مظفری فردوس (مشهور به دم یوز) کویر حلوان طبس، کویر بشرویه، کویر خور، میباشد. روش پژوهش حاضر توصیفی تحلیلی و از نظر هدف کاربردی است. اکوسیستم های بیابانی بدلیل توان اکولوژیکی منحصر به فرد و قابلیت ها و ارزش های اقتصادی اجتماعی،- جاذبه ها و قابلیت های منحصر به فرد به یکی از کانون های گردشگری در طبیعت تبدیل شده است. گردشگری بیابانی امروزه در کشورهای دارای مناطق کویری برای توسعه ملی و محلی جایگاه خاصی یافته است. در مناطق بیابانی و کویری به دلیل ماهیت محدودیت منابع طبیعی، کشاورزی رونق چندانی ندارد و دیگر فرصت های اشتغال و درآمدزایی کمتری نیز وجود دارد؛ توسعه گردشگری و گردشگری بیابانی بعنوان یکی از راهکار رهایی روستاها از مشکلات اجتماعی و اقتصادی شامل فقر و مهاجرت مورد توجه قرار گرفته است. در این پژوهش ویژگی های منطقه کویری خراسان جنوبی مورد بحث قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

گردشگری، جاذبه های گردشگری، مناطق کویری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1130214>

